

VZLJUBIL ME JE

Gradivo za mini maraton za zakonce in partnerje

Predlog izvedbe mini maratona za pare. Program lahko izvedeta v enem daljšem večeru ali pa si razmišljanje razdelita na več večerov. V vsakem poglavju smo dodali še kratko vprašanje ali predlog, da bo večer interaktiven. Če rada pojeta, lahko za uvod in zaključek izbereta pesem, ki vama je všeč. Spodbujamo vaju, da vsekakor pripravita Sveto pismo in si nekaj časa vzameta tudi za branje Božje besede skupaj.

I. PREDSTAVLJAJ SI, DA SI ZRAVEN, KO ...

Ste že kdaj pomislili, kako je za nas danes enostavno, kako se lahko v mislih »preselimo v kakršnokoli okolje« in si predstavljamo, da smo zraven, ko se nekaj pomembnega dogaja? Sam se pri branju Svetega pisma v mislih večkrat preselim v samo dogajanje, o katerem berem. Tako se kdaj znajdem v Abrahamovi družbi, kdaj v veličastni sprejemni dvorani kralja Salomona, ali pa z Jezusom in Njegovimi učenci na poti v Betanijo na obisk k prijatelju Lazarju in njegovim sestram Mariji in Marti.

PRIMER:

Recimo, da se želim pridružiti Izraelcem, ki so bili osvobojeni suženjstva Egipčanom in sedaj že nekaj tednov hodijo po puščavi. Pridružim se jim ravno takrat, ko godrnjajo čez Mojzesa in Arona: *»O da bi umrli po Gospodovi roki v egiptovski deželi, ko smo sedeli pri loncih mesa, ko smo jedli kruha do sitega! Odpeljala sta nas namreč v to puščavo, da z lakoto pomorita vse to občestvo!«* (2 Mz 16,3-4). Kmalu opazim, da Bog sliši to njihovo godrnjanje in jim pošlje »kruh iz nebes« - mano (*»...bila je bela kakor koriandrovo seme in imela je okus po medenem kolaču«* (2 Mz 16,31)), obenem vidim Mojzesa, kako jim daje jasna navodila glede nabiranja mane: *»Tako so nabirali jutro za jutrom, vsak, kolikor je potreboval; ko pa je sonce začelo pripekati, se je stajalo«* (2 Mz 16,21). Kar stisne me, ko pomislim, kako je Bog konkreten, da se Bog ne šali, da poskrbi za svoje ljudstvo, da ne sliši le njihove zahvale, pač pa celo njihovo godrnjanje.

Vprašanje za pogovor: Katero priliko ali zgodbo iz Svetega pisma si najbolj živo predstavljaš? Opiši situacijo in zakaj ti je všeč?

II. JUTRO ZA JUTROM

V odlomku me nagovori misel, da je Bog Izraelcem naročil, naj **jutro za jutrom** nabirajo mano - »vsak, kolikor je potreboval«. In še to: opazim še eno podrobnost: Izraelci mane niso mogli nabrati »na zalogo« (da bi z njo trgovali), pač pa le za tisti dan.

Kaj pa zdaj?

»Kako pa je danes z menoj? Mar ne tavam tudi jaz po puščavi tega norega in zmedenega časa? Mar nisem tudi jaz, kot nekoč Izraelci, lačen miru in veselja srca, naklonjenosti, ljubljenosti, sprejetosti..., in pred Bogom godrnjam? Je kje tudi zame kruh iz nebes?«

Seveda poznam odgovor: *Božji kruh iz nebes* je na voljo vsakomur, ki ga je pripravljen vsak dan »nabirati« (beri: prebirati). Jezus je uporabil besede iz Mojzesove knjige (5 Mz 8,3), ko je rekel: *»Človek naj ne živi samo od kruha, ampak od vsake besede, ki prihaja iz Božjih ust«* (Mt 4,4). Zaključek je logičen in jasen: Svetopisemski maratonski pismo (Božja beseda) je tisti kruh iz nebes, ki ga Bog daje meni in tebi na razpolago.

Izbira (odločitev) je moja

To spoznanje me presune, da ostanem brez besed. Nimam izgovorov, češ da Bog ne poskrbi zame, da me pušča lačnega in žejnega sredi puščave nič, hrupa, nesmisla, osamljenosti, nasprotovanj, bliščave na eni in bede na drugi strani. Edino, kar pri vsej stvari ostaja odprto je, moj osebni odgovor na vprašanje: *»Sem za potešitev moje duhovne lahkote in žeje pripravljen kaj storiti, se morda čemu odpovedati? Sem pripravljen vsako jutro znova 'nabirati ta kruh iz nebes' - to Božjo mano?«*

Vprašanje za pogovor: Kaj sem pripravljen_a storiti za povezavo z Bogom? Koliko mi to pomeni?

III. SVETOPISEMSKI MARATON

Kaj ima z menoj opraviti Svetopisemski maraton? Kaj sploh je Svetopisemski maraton? Priznam, da ko vidim pred seboj te besede, se mi najprej zdi, kot da so vzete iz konteksta vsega, o čemer sem zgoraj premišljeval (mana, kruh iz nebes), kot da so »padle iz neba«. Potem pa se od nekod pojavi misel, ki vse spremeni: kaj pa če je Svetopisemski maraton prav zame 'padel iz neba'? Kaj pa če je Bog slišal moje godrnjanje, ko sem ga klical na pomoč: *»Moj Bog, pomagaj! Ko bi ti vedel, kako hudo je živeti v tem zlaganem času, ko je tempo tako krut, ko se zdi, da nas bodo obveznosti zdaj zdaj raztrgale, ko se ne moremo in ne znamo več ustaviti in si vzeti čas zase in*

za bližnje, ko se zdi, da postajamo vedno bolj sužnji potrošništva in se borimo le še za preživetje ...! Mar ne vidiš tega, o Bog?»

In pomislim, da je moje vpitje podobno vpitju Izraelcev, ki so jim Egipčani grenili življenje s trdim delom (2 Mz 1), oni pa so vpili k Bogu! Tudi jaz vpijem k Bogu rekoč: *»Saj si vendar isti Bog! Izraelce si slišal in se je zanje zavzel. Kaj pa jaz? Prosim Te, še zame se zavzemi!«*

PRIMER:

Zgoraj sem zapisal, da je Bog konkreten, da se ne šali, da poskrbi za svoje ljudstvo in sliši celo njihovo godrnjanje. Ker že dolgo vsako jutro »nabiram mano« (berem Božjo besedo), mi danes Bog jasno pokaže, da me sliši (tudi moje godrnjanje) in natančno ve, kje sem, kaj se z menoj dogaja, kaj delam, s čim se ukvarjam, kakšne so moje misli, želje, hrepenenja, moji strahovi in moje skrbi... Prebiram namreč Lukov evangelij in zgodbo o rojstvu Janeza Krstnika. Njegov oče Zaharija je onemel, ker ni verjel, da ga je Bog uslišal, in da bosta z ženo Elizabeto dobila sina. V mesecih »vsiljenega molka« je Zaharija končno slišal Boga in je lahko v tišini spoznal Božji namen in načrt za njegovo življenje.

Kot Zaharija sem tudi jaz spoznal Božji namen in načrt za moje življenje. V tišini sem spoznal, da je Bog vedel, kaj je zame najbolje, zakaj sem se moral roditi kot nezakonski otrok in iti skozi življenje z občutkom velike praznine. Vedel je, kako me bo vodil skozi življenje, kakšno ženo mi bo dal, da bom z njeno pomočjo predelal nekatere svoje rane in praznine ... Vedel je tudi, s kakšnimi talenti in izkušnjami me mora »opremiti«, da bom spoznal svoje življenjsko poslanstvo in ga z Njegovo pomočjo tudi izpolnil...

Moja molitev: »Moj ljubljeni nebeški Oče, danes, ko gledam nazaj na svojo življenjsko pot, se Ti zahvaljujem za moje življenje, za vse podrobnosti, ki si jih zame načrtoval, za starše, sorodnike in prijatelje, ki so me spremljali, za ženo, otroke in vnuke. Zavedam se in se Ti zahvaljujem, da si bil tudi v trenutkih, ko se je zdelo, da je moje življenje ena sama zmeda, z menoj in si me vodil in varoval. Oprosti mi za vse moje stranpoti, ko sem mislil, da sam bolje vem, kaj je zame prav in sem hotel iti po svoje, ko ti nisem zaupal. Še naprej Te prosim za Tvojega Svetega Duha, po Njem me še naprej varuj in vodi. Amen.«

Predlog: S svojimi besedami na glas izgovori podobno molitev, zahvalo, prošnjo.

IV. SKUPAJ »NABIRAVA NEBEŠKI KRUH«!

Če je torej moja izbira moje zaupanje Bogu, da On ve, kaj je zame najbolje, je moja izbira tudi moje zaupanje, da On natančno ve, kje na najini skupni poti sva midva (moja žena / partnerka in jaz oz moj mož / partner in jaz), kaj se z nama in med nama dogaja, kako je z najinim odnosom, ali raste, ali stagnira, ali se suši ... Zaupam mu, da On pozna vse najine stiske, rane, strahove in bolečine, da ve, v katere življenjske situacije ga upava vabiti, na katerih poteh mu slediva, na

katerih pa pred Njim beživa in greva po svoje, ker misliva, da bolj veva kot On, kaj je za naju prav. Zanimivo in tolažilno pri vsej dinamiki najinega odnosa je, da četudi se kdaj zaplezava in mu ne slediva, nama ne žuga in nama ne grozi s kaznijo, pač pa naju poskuša na razne načine z ljubeznijo rešiti in pritegniti v svoj objem. Ali z drugimi besedami: vabi naju, naj skozi **zavestno odpuščanje** narediva korak **iz sebičnosti v ljubezen** (Pred kratkim sem slišal pregovor, ki pravi: »Odpuščanje je najcenejši advokat. Kako resnično!«).

Vprašanje za pogovor: Kdaj sta občutila, da je Bog z vama v stiski? Kako sta to občutila?

Kot je Vsemogočni in Usmiljeni Bog Izraelcem pošiljal kruh iz nebes, in jim dal jasna navodila, kako naj ta kruh nabirajo, da ga bo dovolj za vso družino, želi tudi nama dati jasna navodila, kako naj midva **skupaj »nabirava ta nebeški kruh«** (da ga bo dovolj za naju in za najino družino). Želi naju poučiti, kako in na kakšnih temeljih naj gradiva najin odnos, da bo rasel in se krepil in bova mogla živeti polnost zaveze, ki sva jo drug z drugim in z Bogom pred pričami sklenila na dan najine poroke. Danes, ko se zdi, da nikomur nič ni več jasno, so jasna navodila vesela novica, kajne!

V. Geslo svetopisemskega maratona je: »Vzljubil me je.« (Gal 2,20)

Tudi te besede - **»Vzljubil me je«** - so dodana vrednost k mojemu zaupanju ljubečemu Bogu. Tudi mene (in tebe) je vzljubil, ne le apostola Pavla. Pa ne le vzljubil, pač pa je **»zame daroval sam sebe«**. Besedico 'darovati' danes težko razumemo. V SSKJ piše, da 'darovati' v krščanski terminologiji pomeni: izročitev Jezusa Kristusa kot žrtvenega jagnjeta, ki je za dosego zveličanja ljudi umrl na križu. Se pravi, da je Jezus sam sebe daroval (sam sebe je izročil kot žrtveno jagnje – gre za jagnje, ki so ga zaklali kot nadomestno žrtev) »za dosego mojega zveličanja« (odrešenja). Z drugimi besedami: Bog je mene tako »vzljubil«, da je bil pripravljen zame in za moje odrešenje umreti - dati svoje življenje (Njegova smrt za moje življenje!). Zato je vedeti, da nekomu toliko pomeniš, da je pripravljen zate umreti, ključnega pomena.

VI. Druženje z Jezusom je privilegij!

Da je Jezus tista oseba, ki je bila zame in zate pripravljena dati svoje življenje, je dobro vedeti, saj je to za naju zares velik privilegij. Privilegij pa je tudi to, da ga lahko midva osebno spozna(va)va. Zato naju tudi letošnji Svetopisemski maraton vabi, da bi se več družila z Njim. Logično je, da če se z nekom več družiš, ga tudi bolje poznaš in si mu pripravljen bolj zaupati. In prav to je smisel in namen branja in premišljevanja Svetega pisma: družiti se z Jezusom, ki je Učlovečena Božja beseda, preko branja in premišljevanja Svetega pisma, ki je pisana Božja beseda. Branje in premišljevanje Svetega pisma je namreč neposredno druženje z Jezusom.

Preko takega druženja Jezusa vedno bolj spoznavam, vedno bolj razumem Njegovo nesebično, vse presegajočo in brezpogojno ljubezen, s katero me ljubi in se zame daruje! Druženje z Jezusom me krepiča in opogumlja, da mu vedno bolj zaupam in dovolim, da me uči, zdravi, usmerja in vodi ... Na ta način duhovno rastem in postajam vedno bolj pristna podoba samega sebe (pristna: takšna, kakršno si je Bog zamislil, ko me je ustvaril).

Vprašanje za pogovor: Kako bi lahko mesečno, tedensko, dnevno skupaj družila z Jezusom?

VII. Druženje z Jezusom je moja/najina svobodna izbira!

Vse doslej napisano razumem v smislu Jezusovega vabila: *»Pridite k meni vsi, ki ste utrujeni in obteženi, in jaz vam bom dal počitek«* (Mt 11,28). Ker mi je Bog dal ta veliki dar – svobodno voljo, je na meni, ali se bom na te Jezusove besede odzval, ali pa jih bom preslišal. To je moja osebna in svobodna odločitev! Nihče me ne sili, še najmanj Jezus.

Če dobro premislim, mi nič ne brani, da ne bi poizkusil? Pomislim, da je lahko čas trajanja Svetopisemskega maratona neke vrste poizkusna doba. In ta »poizkusna doba« traja samo 5 dni. »To bi pa mogoče zmožel«, si rečem.

Sicer pa vidim še dodaten izziv: Kaj pa če bi midva skupaj poizkusila? Kaj pravzaprav delava skupaj? Moda res kdaj skupaj pripravljava kosilo ali večerjo in pospravljava stanovanje. Morda si res kdaj pa kdaj skupaj ogledava kakšno oddajo po televiziji, ali greva na sprehod. Kaj pa na duhovnem področju? Za nekatere zakonce vem, da skupaj zmolijo jutranjo ali večerno molitev in molitev pred jedjo, kar je že veliko in je tudi prav. Zelo redki pa so tisti zakonci, ki **se »družijo z Bogom« s skupnim branjem in premišljevanjem Svetega pisma.**

Predlog: Skupaj odprita Sveto pismo in preberita pismo Galačanom, vsak eno poglavje.

VIII. Dajva Bogu priložnost!

Apostol Pavel nas roti: *»Če torej premore kaj opominjanje v Kristusu, če kaj spodbujanje iz ljubezni, če kaj občestvo Duha, če kaj sočustvovanje in usmiljenje, dopolnite moje veselje s tem, da ste istih misli in iste ljubezni, ene duše in enega mišljenja«* (Flp 1,1-2). Svetopisemska besedila, ki so beseda Boga (Sveto pismo je ljubezensko pismo Boga človeku!), On pa je ljubezen sama, imajo moč, da nas spreminjajo in oblikujejo po Božji podobi. To pa pomeni, da naju odločitev, da se želiva družiti z Jezusom preko branja in premišljevanja Njegove besede, vedno bolj približuje Bogu in drug drugemu. Na ta način se manjša razdalja (odtujenost) med nama in postajava, kot pravi apostol Pavel, vedno bolj istih misli in iste ljubezni, ene duše in enega mišljenja. To pa je največ, kar si želiva.

IX. Pobuda za naju in vaju!

Naj bo letošnji Svetopisemski maraton prelomnica v najinem in vajinem življenju. Naj ga povzdigne *NAJINA IN VAJINA ODLOČITEV*, da bova v dneh med 25. in 30. januarjem 2025 namenila najinemu skupnemu branju Svetega pisma eno uro na dan (lahko je tudi pol ure), potem pa bova to prakso poskusila obdržati tako, da bova vsak dan skupaj prebrala eno poglavje (en daljši odlomek) Svetega pisma.

Ker se mnogi, ki jih spodbujamo k rednemu branju Svetega pisma, izgovarjajo, češ: »Saj niti ne vem, kje začeti. Ko pa je Sveto pismo tako obsežno in tako zahtevno. Katero poglavje mi priporočáš?«, je tu najin

PREDLOG:

- Začnita skupaj prebirati Janezov evangelij.
- Ko bosta Janezov evangelij prebrala, nadaljujta z Apostolskimi deli.
- Ko bosta Apostolska dela prebrala, začnita brati Matejev evangelij, nato Markov in Lukov evangelij in bosta spet pri Janezovem evangeliju, ki bo sedaj, ko ga bosta brala drugič, za vaju že bolj »domač«.
- V naslednji fazi poskusita vsak dan prebrati en Psalm in en Pregovor, obenem pa začnita brati Pavlova pisma: Rimljanom, Galačanom, Efežanom, Filipljanom, 1. in 2. pismo Korinčanom ...

X. Draga zakonca!

Želiva vama obilo blagoslova na vajini skupni poti. Naj vaju branje Svetega pisma še bolj poveže med seboj. Naj v vama pusti neizbrisen pečat ljubezni, saj je, kot rečeno, Sveto pismo ljubezensko pismo Boga človeku. In po preroku Izaiji Bog sam opiše vlogo Božje besede v našem življenju ko pravi: *»Kajti kakor pride dež in sneg izpod neba in se ne vrača tja, ne da bi napojil zemljo, jo naredil rodovitno in brstečo, dal sejalcu seme in uživalcu kruh, takó bo z mojo besedo, ki prihaja iz mojih ust: ne vrne se k meni brez uspeha, temveč bo storila, kar sem hotel, in uspela v tem, za kar sem jo poslal«* (Iz 55,10-11).

Pripravila: Vilma in Dani Siter, DIŽ